

Åpnet ballet med Vømmølstevet

BEDRE ENN ORIGINALEN?: Enkelte hevder at noen av disse bandene er bedre enn originalen, sa Tore Strømøy da han introduserte Vømmølgutan. Til venstre Einar Olav Larsen, Bård Bratli, Petter A. Jr. Røstad og Stig Bratli.

■ FROSTA

Rett fra vømmølens hjemsted i Helgådalen i Verdal kom Vømmølgutan til Frosta, og de åpnet ballet med et smell da de var første band ut på Frostafestivalen 2009.

Fredrik Mandal og Lorns Bjerkan (foto)

fredrik.mandal@t-a.no / Tlf. 98 25 21 90

I år som i fjor er Tore Strømøy konferansier for Frostafestivalen. Han beskrev det i går kveld som et «trønderfenomen» at det i over 20 år har dukket opp vømmølband.

– Enkelte hevder at noen av disse bandene er bedre enn originalen. I alle fall er denne gjengen blidere og enklere å ha med og gjøre, sa han da han introduserte Vømmølgutan.

– Håper dere er vømmølstemte

De sier selv at de kom til verden en blåmandag i mars 1985. I over 24 år har de holdt det gående, og da de åpnet ballet på Frostafestivalen i går kveld forsto alle hvorfor.

– Nå håper jeg dere alle sammen er vømmølstemte, sa vokalist Bård Bratli før første låt.

Det krever mot å åpne en konsert med allsang. Å åpne en festival med det samme, krever mye mot. Og det har Vømmølgutan nok av. De åpnet nemlig med «Vømmølstevet», og inviterte publikum til allsang. Å få publikum til å synge med er ingen enkel sak, spesielt ikke allerede under første sang. Men

Vømmølgutan klarte det, og selv om allsangen ikke akkurat var rungende, var den der.

Fin blanding

Vømmølgutan serverte ikke bare tradisjonell vømmølmusikk. De var også en tur eller to innom Ola Uteligger, og da de dro i gang «Fire fine lænestola» var alle i publikum enige om at «du er heldig du, Ola».

De serverte også flere av sine egne låter, blant annet «På Vømmølfestival» og radiohitten «Såmmår i Krestiansund». Sistnevnte er skrevet av Hans Rotmo selv for Vømmølgutan, og er å finne på bandets cd «Ikke til å tru» som ble sluppet i mars.

Stigende allsangfaktor

Underveis i konserten fikk publikum også presentert «Johanna i juvet», og da konserten gikk mot slutten var det klart for «Vømmøldalens siste vår». Midt inne i sangen var det på nytt duket for «Vømmølstevet», og denne gangen var allsangen høyere enn ved første forsøk.

Konserten ble avsluttet med «Tilgi mæ og slæpp mæ inn», og dermed var Frostafestivalen 2009 godt i gang. De om lag 500 frammøtte i teltet på Småland i Frosta ble deretter sendt ut i sommerkvelden, og fikk beskjed av konferansier Tore Strømøy om å stille seg opp og vente på at Åge Aleksander-venne skulle gå på scenen drøye tjue minutter senere. For det var ingen tvil om hva som var høydepunktet for mange denne kvelden, og allsangfaktoren under Vømmølgutans konsert ble blek i forhold til det som var i vente.

SERVE TE PERLER: Publikum fikk servert perler på rekke og rad av Åge Aleksandersen og sambandet. I midten Skjalg Raaen,

Evig unge Åge

■ FROSTA

Åge og Frostafestivalen har nærmest blitt en institusjon. For sjuende år på rad er han og Sambandet med, og som så ofte før fremstår Åge som evig ung på scenen.

I går kveld, som andre artist under Frostafestivalen 2009, sto Åge og Sambandet på scenen på Småland i Frosta. Vanligvis er Sambandet som står for den store spruten på scenen, men i går kveld fikk de konkurransen av sjefen sjøl. At han trives på Frosta kan vel ingen være i tvil om etter denne kvelden.

Det er få som klarer å få nordtrøndere til å gå mann av huse, men akkurat der er Åge og Sam-

Gunnar Pedersen (t.h.) og saksofonist Bjørn Røstad (helt til venstre).

FOTO: LORNS BJERKAN.

varmet Frosta

bandet i en særklasse. Vel 1.500-1.600 hadde møtt opp for å få med seg trønderrockens store helt og far, selv om det er sjuende året på rad han spiller på Frostafestivalen.

Konserten ble åpnet med låten «Katalysator». «Evig ung, evig liv, villig til å dø». For selv om han er «the grand old man», er han fortsatt som en ungfole på scenen. Men allerede i sang

nummer to innrømmet han at han hadde et hemmelig våpen på lur. Da sang han nemlig om «Suttekluten», som ligger på plassen sin i veska.

Publikum fikk servert perler på rekke og rad. Allsangen runget fra første låt, og da hallelujaropingen kom i sangen «Min dag», var ikke publikum tunge å be.

«Min dag» gikk over i «Mitt land», som gikk over i «Rosa-

lita». Med seg på scenen hadde Åge et alltid like opplagt Samband, og energien på scenen smittet over på publikum før første låt var ferdig.

Innimellom alle de kjente og kjære sangene, var det også gjort plass til noen mindre kjente låter: «Mitt land» er ett eksempel på dette, «Høstsang» fra hans siste album er et annet.

Trolig fikk de fleste tilfredsstillt alle sine Åge-behov på Småland i går kveld. «4 pils og en pizza», «Danserinnen», «Jesus», «Dekkguten», «Dains med dæ», «Rio de Janeiro» var alle med.

Mot slutten, som så mange ganger før, nådde allsangfaktoren nye høyder på Småland. «Lys og varme» var nest siste låt, og når Åge står på scenen og spil-

ler «Lys og varme» er det ikke mange blant publikum som ikke synger med. Det samme gjelder avslutningslåta, «Levva livet».

Åge er fortsatt kongen av Småland, og festivalsjef Hallbjørn Stenhaug blunker lurt når han blir spurt om Åge kommer tilbake også neste år. Man endrer vel ikke på et vinnerlag.

Fredrik Mandal